

PRAWNE ASPEKTY KULTURY FIZYCZNEJ

Prawo – uporządkowany formalnie i treściowo zbiór norm postępowania.

Ludzkość od zarania dziejów tworzyła i posługiwała się określonymi zasadami:

- ❖ normy zwyczajowe
- ❖ normy moralne

ich zadaniem oraz - w konsekwencji spisanych – kodeksów było wprowadzeniem pewnego ładu oraz wprowadzenie zwiększonego poczucia bezpieczeństwa, tym, którzy postępują zgodnie z tymi normami.

Prawo pozytywne (tworzone przez władców dla określonych potrzeb) a prawo naturalne (wynikające z natury biologiczno-duchowej człowieka) ?!

Najstarszy zbiór praw ustanowiony przez człowieka pochodzi z XVII wieku p.n.e. i nazywany jest Kodeksem Hammurabiego – zbiór opisów poszczególnych przypadków a nie zasad ogólnych.

Prawo rzymskie – spisane w VI wieku - Corpus Iris Civilis – Kodeks Justyniana.

Współczesne prawo tworzone jest przez władzę ustawodawczą - parlamenty a nie przez pojedynczych władców. Zasadę tę sformułował w XVIII wieku Charles Louis de Secondat (Monteskiusz). Jego zasługą jest wprowadzenie zasady trójpodziału władzy (ustawodawcza, wykonawcza i sędziowska).

Podstawowe zasady dobrego prawa to:

- ❖ nie może działać wstecz
- ❖ musi respektować wolność człowieka
- ❖ nie może być stanowione arbitralnie

Hierarchia aktów prawnych:

- ❖ **konstytucja** – ustawa zasadnicza: podstawowe zasady ustroju politycznego i formy własności.
- ❖ **kodeksy** – rozbudowane ustawy np. kodeks cywilny, kodeks handlowy, kodeks karny – zdecydowanie bardziej stabilne od zwykłych ustaw (choć równo co do zasad uchwalania). Podobny charakter mają rozbudowane ustawy: Prawo o stowarzyszeniach, prawo spółdzielcze, prawo celne.
- ❖ **ustawy** – normują wszystkie sprawy, a niektóre tylko wyjątkowo nimi, takie jak budżet, podatki, tworzenie organów państwa ograniczanie swobód obywatelskich.
- ❖ **rozporządzenia** (z mocą ustaw) – przepisy wykonawcze – wydawane np. przez Radę Ministrów ale z upoważnieniem parlamentu. Nie mogą dotyczyć konstytucji, budżetu i ordynacji wyborczych.

Procedura uchwalania ustaw:

- ❖ Procedura ustawodawcza przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi, Rządowi i 100 000 obywateli.

- ❖ Projekt ustawy Sejm rozpatruje w trzech czytaniach. Projekt może być od razu odrzucony lub skierowany do komisji sejmowych. Po uchwaleniu w trzecim czytaniu **zwykłą większością głosów** w obecności co najmniej połowy posłów, rafia do Senatu, który może ją w ciągu 30. dni odrzucić wnieść poprawki lub przyjąć w całości. W przypadku odrzucenia lub wniesienia poprawek, ustawa ponownie trafia do Sejmu, który uchwałę Senatu może odrzucić ale tym razem **bezwzględną większością głosów** w obecności co najmniej połowy posłów. Po przejściu powyższych procedur, Marszałek Sejmu przedstawia uchwaloną ustawę Prezydentowi, który w ciągu 21. dni może ją podpisać lub w przypadku zastrzeżeń skierować ją do Trybunału Konstytucyjnego w celu zbadania zgodności jej z Konstytucją lub przekazać ją do ponownego rozpatrzenia (veto Prezydenta). Po orzeczeniu TK, że ustawa jest zgodna z konstytucją lub ponownym uchwaleniu jej przez Sejm (tym razem) większością kwalifikowaną 3/5 głosów w obecności co najmniej połowy posłów, Prezydent musi w terminie 7 dni taką ustawę podpisać i zarządzić jej ogłoszenie w **Dzienniku Ustawa RP**.
- ❖ Możliwe jest przeprowadzenie ogólnokrajowego referendum zarządzanego przez Sejm bezwzględną większością głosów. Jeżeli w referendum weźmie udział ponad połowa uprawnionych do głosowania obywateli, to wynik jego jest wiążący i staje się obowiązującym prawem.

Akty prawne niższej rangi: uchwały Sejmu, zarządzenia Prezydenta, Premiera, Rady Ministrów, są publikowane w **Dzienniku Urzędowym RP – Monitor Polski**.

Inne akty prawne:

- ❖ akty lokalne
- ❖ okólniki, instrukcje, regulaminy
- ❖ układy, traktaty, pakt, konwencje i umowy oraz konkordat – akty prawa międzynarodowego, ratyfikowane przez dane kraje, mają charakter multilateralny (dotyczą wielu państw jednocześnie).

Gałęzie prawa:

- ❖ Prawo cywilne
- ❖ Prawo karne
- ❖ Prawo administracyjne
- ❖ Prawo handlowe – szczegółowy dział prawa cywilnego
- ❖ Prawo gospodarcze czy turystyczne – zbiory aktów prawnych dotyczących danej dziedziny

Osoba fizyczna – każdy z nas reprezentujący siebie

Osoba prawna – m.in. skarb państwa, gminy, przedsiębiorstwa państwowe, spółki kapitałowe, fundacje, stowarzyszenia, itp.

Zdolność prawna – atrybut każdego człowieka świadczący o tym, że może on być podmiotem praw i obowiązków.

Zdolność do czynności prawnych – określenie oznaczające posiadane uprawnienia do dokonywania czynności prawnych. Aby nabyć pełną zdolność do czynności prawnych osoba fizyczna musi osiągnąć koniczną dojrzałość i mieć odpowiednią sprawność umysłową. W polskim prawie pełną zdolność do czynności prawnych nabywa człowiek od 18 roku życia, lub wcześniej, w przypadku kobiet, jeśli zawarły związek małżeński.

Regulacje prawne w sferze kultury fizycznej:

1. ze względu na obszary (dziedziny) kultury fizycznej:

- a) wychowanie fizyczne,
- b) sport,
- c) rekreacja,
- d) rehabilitacja

Prawo o kulturze fizycznej

2. ze względu na podstawowe problemy kultury fizycznej:

- a) problemy organizacyjne kultury fizycznej,
- b) zarządzanie zasobami ludzkimi w kulturze fizycznej
- c) problemy ekonomiczno – finansowe kultury fizycznej

Ustawa o stowarzyszeniach lub ustawa o działalności gospodarczej

Kodeks handlowy i kodeks cywilny – uaktywnienie tych przepisów w sferze kultury fizycznej w związku z transformacją systemową i związaną z nią prywatyzacją i urynkowieniem gospodarki narodowej. Dotyczy to głównie sektora prywatnego w tej dziedzinie: spółki cywilne i podmioty tzw. szczególnej formy prawnej a od niedawna sportowe spółki akcyjne.

Akty prawne regulujące funkcjonowanie podstawowych jednostek kultury fizycznej

- 1990 - **Kolejne ustawy o szkolnictwie wyższym – 2005 – Ustawa o szkolnictwie wyższym**

1932 – 1989 - **Prawo o stowarzyszeniach** - 1989 - - Ustawa prawo o stowarzyszeniach - w celu stworzenia warunków do pełnej realizacji gwarantowanej przepisami Konstytucji wolności zrzeszania się zgodnie z Powszechną Deklaracją Praw Człowieka i Międzynarodowym Paktem Praw Obywatelskich i Politycznych, umożliwienia obywatelom równego, bez względu na przekonania, prawa czynnego uczestniczenia w życiu publicznym i wyrażania zróżnicowanych poglądów oraz realizacji indywidualnych zainteresowań, a także uwzględniając tradycje i powszechnie uznawany dorobek ruchu stowarzyszeniowego.

1934 - - **Kodeks handlowy**

1964 - - **Kodeks cywilny**

- 1984 – 1996 - **Ustawa o kulturze fizycznej** - 1996 - - Ustawa o kulturze fizycznej - Ustawa określa zasady działalności w sferze kultury fizycznej, a także zadania organów administracji rządowej i samorządu terytorialnego, stowarzyszeń kultury fizycznej i ich związków oraz innych podmiotów w zakresie zapewnienia prawidłowej realizacji procesu wychowania fizycznego, uprawiania sportu i rekreacji ruchowej oraz prowadzenia rehabilitacji ruchowej.
- 1984 - 1991 - - **Ustawa o fundacjach** - Fundacja może być ustanowiona dla realizacji zgodnych z podstawowymi interesami Rzeczypospolitej Polskiej celów społecznie lub gospodarczo użytecznych, w szczególności takich, jak: ochrona zdrowia, rozwój gospodarki i nauki, oświata i wychowanie, kultura i sztuka, opieka i pomoc społeczna, ochrona środowiska oraz opieka nad zabytkami
- 2002 - - **Ustawa o Polskiej Konfederacji Sportu** - Celem Konfederacji jest tworzenie warunków do funkcjonowania, rozwoju i promocji sportu wyczynowego, w tym profesjonalnego.
- 2003 - - **Ustawa o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie** uchwalona w dniu 24 kwietnia 2003 r. jest ważnym aktem prawnym, wprowadzającym kompleksowe rozwiązania dotyczące podstawowych dziedzin działalności organizacji pozarządowych w Polsce.
Obszary, które reguluje ustawa to:
- ✓ prowadzenie działalności pożytku publicznego (działalność odpłatna i nieodpłatna pożytku publicznego),
 - ✓ uzyskiwanie przez organizacje pozarządowe statusu organizacji pożytku publicznego oraz konsekwencje z tym związane (warunki uzyskania statusu organizacji pożytku publicznego),
 - ✓ nadzór nad prowadzeniem działalności pożytku publicznego,
 - ✓ wolontariat.
- Ustawa definiuje następujące pojęcia:
- ✓ organizacja pozarządowa
 - ✓ organizacja pożytku publicznego
 - ✓ działalność (nieodpłatna i odpłatna) pożytku publicznego
 - ✓ wolontariusz
- 2005 - - **Ustawa o sporcie kwalifikowanym** - określa zasady prowadzenia działalności w zakresie sportu kwalifikowanego, zasady uczestnictwa we współzawodnictwie sportowym, a także zadania organów administracji rządowej, jednostek samorządu terytorialnego oraz innych podmiotów w zakresie organizacji uprawiania sportu kwalifikowanego i współzawodnictwa sportowego.

Unormowania prawne dotyczące podstawowych jednostek organizacyjnych kultury fizycznej i ich związków.

Podstawową jednostką organizacyjną realizującą cele i zadania w zakresie kultury fizycznej jest

KLUB SPORTOWY

Podział klubów sportowych (zgodnie z ustawą):

- ❖ Biorące udział we współzawodnictwie sportowym – mogą przybierać różną formułę prawną:
 - ✓ Stowarzyszenia kultury fizycznej
 - ✓ Sportowe spółki akcyjne

- ✓ Uczniowskie kluby sportowe
- ❖ Nie uczestniczące we współzawodnictwie sportowym – jednostki zajmujące się krzewieniem rekreacji ruchowej, tworzone w innych, zgodnych z prawem formach prawnych:
 - ✓ Osoby fizyczne prowadzące w tym zakresie działalność gospodarczą,
 - ✓ Spółki cywilne
 - ✓ Fundacje,
 - ✓ Spółki
 - ✓ Jednostki państwowe i samorządowe,
 - ✓ Inne,

KLUBY BIORACE UDZIAŁ WE WSPÓLZAWODNICTWIE SPORTOWYM

STOWARZYSZENIA KULTURY FIZYCZNEJ – są podmiotami działającymi zgodnie z ustawą prawo o stowarzyszeniach, chyba że przepisy ustawy o kulturze fizycznej stanowią inaczej. Posiadają one osobowość prawną, którą otrzymują z chwilą uprawomocnienia się postanowienia o zarejestrowaniu (Krajowy Rejestr Sądowy).

Wg prawa z 1932 r. stowarzyszenia to „**dobrowolne, trwałe, samorządne** (nowość ustawy z 1989 r.) **zrzeszenia w celach niezarobkowych**”

Dobrowolność – swoboda tworzenia stowarzyszeń, wstępowania i występowania z nich.

Trwałość – niezmiennosc celów (zmiennosc członków przy zachowaniu określonej – minimalnej liczby członków).

Samorządność – samodzielność – stowarzyszenie samodzielnie określa swoje cele, programy działania i struktury organizacyjne oraz uchwała akty wewnętrzne dotyczące działalności.

Niezarobkowy charakter stowarzyszenia – odróżnia je od jednostek o charakterze gospodarczym, których celem jest zysk dzielony pomiędzy wspólników. Stowarzyszenie może prowadzić działalność gospodarczą, ale zysk osiągnięty w ten sposób musi być przeznaczony na realizację celów statutowych.

Osobowość prawna stowarzyszenia – z chwilą uprawomocnienia się wpisu.

Podwójna osobowość prawna – osobowość prawną mogą posiadać stowarzyszenia jako całość oraz ich jednostki terenowe, jeżeli przewiduje to statut stowarzyszenia.

Stowarzyszenia zwykłe (w zasadzie nie występuje w obszarze kultury fizycznej) – powstają w bardzo prosty sposób – do ich utworzenia wystarczy trzech założycieli, którzy zobowiązani są

uchwalić regulamin działalności (określający jego nazwę, cel, teren i środki działania, siedzibę oraz przedstawiciela reprezentującego stowarzyszenie). Następnie informują oni o utworzeniu stowarzyszenia właściwy organ administracji rządowej. Stowarzyszenie zwykłe ma prawo rozpocząć działania, jeżeli w ciągu 30 dni od poinformowania organu nadzorującego nie otrzyma ono zakazu rozpoczęcia działalności.

Stowarzyszenia (forma podstawowa) - założyciele – minimum 15 osób fizycznych mających pełną zdolność do czynności prawnych oraz wolę założenia stowarzyszenia, mają obowiązek uchwalenia statutu (art.10), dokonanie wyboru komitetu założycielskiego oraz złożenia przez komitet założycielski wniosku o rejestrację wraz ze wskazanymi przez ustawę dokumentami (art.12) do sądu rejestrowego (Krajowego Rejestru Sądowego). KRS zobowiązany jest do przeprowadzenia postępowania rejestrowego a następnie (w terminie nie później niż 3 miesiące) jeżeli statut stowarzyszenia jest zgodny z prawem wydać postanowienie o zarejestrowaniu stowarzyszenia.

Najwyższą władzą stowarzyszenia jest **walne zebranie członków** lub delegatów.

Stowarzyszenie powinno posiadać:

- ✓ Zarząd
- ✓ Organ kontroli wewnętrznej – Komisję Rewizyjną
- ✓ Sąd Koleżeński – może również zostać powołany – powszechna praktyka.

Statut – powinien określać ściśle zakres kompetencji poszczególnych władz stowarzyszenia. W sprawach w których statut nie określa właściwości władz, podejmowanie uchwał należy do walnego zebrania członków (lub delegatów).

Statut stowarzyszenia określa w szczególności:

- ✓ nazwę stowarzyszenia, odróżniającą je od innych stowarzyszeń, organizacji i instytucji,
- ✓ teren działania i siedzibę stowarzyszenia,
- ✓ cele i sposoby ich realizacji,
- ✓ sposób nabywania i utraty członkostwa, przyczyny utraty członkostwa oraz prawa i obowiązki członków,
- ✓ władze stowarzyszenia, tryb dokonywania ich wyboru, uzupełniania składu oraz ich kompetencje,
- ✓ sposób reprezentowania stowarzyszenia oraz zaciągania zobowiązań majątkowych, a także warunki ważności jego uchwał,
- ✓ sposób uzyskiwania środków finansowych oraz ustanawiania składek członkowskich,
- ✓ zasady dokonywania zmian statutu,
- ✓ sposób rozwiązania się stowarzyszenia.

Stowarzyszenie, które zamierza tworzyć terenowe jednostki organizacyjne, jest obowiązane określić w statucie strukturę organizacyjną i zasady tworzenia tych jednostek.

Bierne i czynne prawo wyborcze – przysługuje osobom, które ukończyły 16 lat i mogą być **członkami zwyczajnymi**, jednak we władzach stowarzyszenia nie mogą stanowić większości. Osoby te muszą mieć formalną zgodę rodziców lub opiekunów prawnych. Osoby młodsze nie mają takich uprawnień i mogą być jedynie **członkami uczestnikami**. Jeżeli jednak jednostka organizacyjna stowarzyszenia zrzesza wyłącznie małoletnich, mogą oni wybierać i być wybierani do władz tej jednostki

SPORTOWE SPÓŁKI AKCYJNE – tworzone w celu prowadzenia współzawodnictwa sportowego w ramach sportu profesjonalnego. SSA rejestruje się. Prowadzą one swoją działalność na ogólnie przyjętych warunkach dla spółek akcyjnych w myśl przepisów Kodeksu handlowego.

SSA jest osobą prawną typu korporacyjnego o charakterze zarobkowym, powstająca i funkcjonująca w oparciu o przepisy rozdziału XII Kodeksu Handlowego.

UCZNIOWSKIE KLUBY SPORTOWE – szczególny rodzaj klubów sportowych jako podstawowych jednostek organizacyjnych kultury fizycznej.

Główne przyczyny powstania idei tworzenia UKS:

- ✓ Rozszerzenie jednostek podstawowych kultury fizycznej z osobowością prawną w szkołach podstawowych poprzez promowanie idei UKS
- ✓ Wprowadzenie do programu działania UKS mini dyscyplin sportowych.

Podstawą funkcjonowania UKS jest ustawa o kulturze fizycznej (1996) oraz ustawa prawo o stowarzyszeniach (1989) oraz rozporządzenie w sprawie zasad współzawodnictwa dzieci i młodzieży.

Szczególne cechy wyróżniające UKS:

- ✓ Członkami UKS mogą być w szczególności uczniowie, rodzice i nauczyciele,
- ✓ UKS nie podlegają rejestracji a jedynie ewidencji u właściwych ze względu na siedzibę klubów wojewodów,
- ✓ UKS winny być wspierane przez związki sportowe
- ✓ Trenerzy i instruktorzy zatrudnieni w tych klubach zrównani są w swych prawach z nauczycielami.

ZWIĄZKI SPORTOWE – wszystkie wyżej opisane formy prawne klubów sportowych mogą tworzyć związki sportowe, które są zrzeszeniami stowarzyszeń. Działają one w oparciu o ustawę prawo o stowarzyszeniach ze zmianami wynikającymi z ustawy o kulturze fizycznej. Inne osoby prawne oraz kluby sportowe nie biorące udziału we współzawodnictwie sportowym mogą być

jedynie członkami wspierającymi związku sportowego. Również osoby prawne mające cele zarobkowe mogą być jedynie członkami wspierającymi związku sportowego z wyjątkiem sportowych spółek akcyjnych.

POLSKIE ZWIĄZKI SPORTOWE – każdy z nich działa tylko w jednej dyscyplinie. PZS, któremu została powierzona koncesja na działalność w zakresie sportu profesjonalnego, może utworzyć ligę zawodową, w której skład wchodzi tylko sportowe spółki akcyjne. Dana sportowa spółka akcyjna może działać tylko w jednej dyscyplinie sportowej.

POLSKI KOMITET OLIMPIJSKI

POLSKI KOMITET PARAOLIMPIJSKI

Większość podstawowych jednostek organizacyjnych działających w dziedzinie kultury fizycznej funkcjonuje na zasadach organizacji społecznych. Działalność tych organizacji opierała się o prawo o stowarzyszeniach oraz o ustawę o kulturze fizycznej. Były jednak i inne organizacje, które należy również zaliczyć do stowarzyszeń, a opierających się na jeszcze innych aktach prawnych, np. uczelniane organizacje studenckie – ustawa o szkolnictwie wyższym (AZS – obecnie w oparciu o ustawę o stowarzyszeniach).

KLUBY NIE BIORACE UDZIAŁU WE WSPÓŁZAWODNICTWIE SPORTOWYM

Działalność tych klubów dopuszczalna jest w każdej innej formule prawnej. Ich podstawową wyróżniającą cechą jest prowadzenie **działalności gospodarczej**, rozumianej jako: wytwórczą, budowlaną, handlową i usługową prowadzoną w celach zarobkowych i na własny rachunek podmiotu prowadzącego taką działalność.

Podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą może być osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, które przez fakt prowadzenia działalności gospodarczej, stają się podmiotami gospodarczymi.

Ustawa nie określa w zasadzie form organizacyjno – prawnych, które mogą się stać takimi podmiotami, jedynie zobowiązuje je do zapewnienia aby prace, zajęcia lub czynności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej były wykonywane przez **osoby legitymujące się odpowiednimi kwalifikacjami**.

Podjęcie działalności gospodarczej przez osobę fizyczną oraz jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej (np. spółki cywilne) wymaga zgłoszenia tej działalności do **ewidencji działalności gospodarczej**. Wpis do wyżej wymienionego rejestru dokonywany jest na

podstawie zgłoszenia, które powinno zawierać imię i nazwisko, adres zgłaszającego, określenie rodzaju lub rodzajów działalności, adres lokalu, w którym będzie wykonywana działalność oraz data rozpoczęcia. Organ ewidencyjny ma obowiązek w ciągu 14 dni dokonać wpisu i wydać zaświadczenie.

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA OSÓB FIZYCZNYCH – najpopularniejsza forma działalności (bez szczególnej formy prawnej).

SPÓŁKI CYWILNE – rodzaj spółek osobowych nie posiadających osobowości prawnej, powstają one na podstawie umowy co najmniej dwóch wspólników, którzy osobiście prowadzą działalność mającą na celu realizację określonego celu. Stosunek członkostwa i prawa udziałowe w spółce cywilnej mają charakter osobisty i właściwie nie można ich przenosić na osoby trzecie. Za zobowiązania spółki wspólnicy odpowiadają solidarnie całym swoim majątkiem.

SPÓŁKI KODEKSU HANDLOWEGO

❖ **Spółki osobowe – zrzeczenie osób**

- ✓ Spółki jawne
- ✓ Spółki komandytowe

❖ **Spółki kapitałowe – związek kapitałów**

- ✓ Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
- ✓ Spółki akcyjne

Wszystkie one rejestrowane są przez sądy gospodarcze, ale spółki osobowe mimo to nie nabywają osobowości prawnej, jedynie spółki kapitałowe.

SPÓŁKA JAWNA – swoją konstrukcją i zakresem odpowiedzialności wspólników przypomina spółkę cywilną, ale o jej większej wiarygodności świadczy wpis do sądowego rejestru spółek handlowych.

SPÓŁKA KOMANDYTOWA – jest formą pośrednią pomiędzy spółką jawną a spółką z ograniczoną odpowiedzialnością. Różnica polega na tym, że jeden z udziałowców odpowiada za działalność takiej spółki całym swoim majątkiem a pozostali tylko do wysokości wniesionych udziałów.

SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ – może być założona nawet przez jedną osobę. Jej powstanie jest uwarunkowane następującymi czynnościami:

- ✓ zawarcie umowy w formie aktu notarialnego
- ✓ wniesienie przez wspólników kapitału zakładowego
- ✓ powołanie władz
- ✓ wpisanie do rejestru handlowego

Za zobowiązania spółki, udziałowcy odpowiadają jedynie do wysokości wniesionych udziałów, a ich majątek nie może być przeznaczony na zaspokojenie roszczeń wierzycieli. Spółka z o.o. jest osobą prawną powołaną w celach gospodarczych (zarobkowych). Zyski dzielone są pomiędzy udziałowców proporcjonalnie do wysokości udziałów.

SPÓŁKA AKCYJNA – może zostać powołana w dowolnym (prawnie dozwolonym) celu niekoniecznie w celu zarobkowym, np. prowadzenia działalności naukowej lub prowadzenia Klubu sportowego. Działalność w zakresie sportu profesjonalnego może być prowadzona jedynie przez sportowe spółki akcyjne a ich współzawodnictwo organizują właściwe polskie związki sportowe.

FUNDACJE – tworzy się je dla realizacji celów społecznie użytecznych, jak ochrona zdrowia, rozwój nauki i gospodarki, oświata, wychowanie, itp., stąd też zaliczane są do organizacji społecznych.

- ✓ Fundacje są osobami prawnymi działającymi w oparciu o ustawę o fundacjach. Osobowość nabywają w wyniku wpisu do rejestru sądowego fundacji prowadzonego przez Sąd Rejonowy (Gospodarczy). Sąd dokonuje takiego wpisu po stwierdzeniu ważności aktu ustanowienia fundacji oraz, że cel i statut fundacji są zgodne z prawem.
- ✓ Fundacja nie jest korporacją, nie ma członków i nie można do niej przystąpić. Podstawą jej działalności jest majątek przeznaczony przez założycieli.
- ✓ Fundatorami mogą być wszystkie osoby fizyczne niezależnie od obywatelstwa i miejsca zamieszkania oraz osoby prawne, niezależnie od siedziby.
- ✓ Fundacje podobnie jak stowarzyszenia mogą prowadzić działalność gospodarczą, ale zysk osiągnięty w ten sposób musi być przeznaczony na realizację celów statutowych.
- ✓ Fundacje znajdują się pod nadzorem organów państwowych, przy czym decyzje dotyczące podejmuje sąd na wniosek właściwego ministra ze względu na cel fundacji lub właściwego wojewody.

Możliwości tworzenia podmiotów o różnej szczególnej formie prawnej jest oczywiście więcej. Bezpośrednia działalność w zakresie kultury fizycznej stwierdzono w kilku **spółdzielniach**, **związkach zawodowych**, a nawet organizacjach o charakterze **wspólnot wyznaniowych**.